

Det er altsaa ikke nødvendigt at tage den Bestemmelse saaledes, at den medfører meget store Udgifter; men jeg erkender, at den er sat ind i Lovforslaget for at give Mulighed for et Tilskud. Der er jo det at bemærke med Hensyn til Præsternes Boligforhold — hvorved de ogsaa er forskellige fra andre Tjenestemænd —, at det er i den Grad den store Hovedregel fra gammel Tid, at alle Præster har Embedsbolig, at Undtagelserne springer stærkt i Øjnene. Der falder ligesom en Skygge over den Mand, der ikke har det; det er en Uret, han synes han lider. Og naar saa den lokale Menighed skal bære Udgifterne derved — jeg skal til tredie Behandling overveje, om der ligger nogen virkelig Vanskelighed i Udtrykket, at Præstelønningskassen skal bære det; den lokale Menighed skal bære det —, og den selv erklærer sig rede dertil, saa kan jeg ikke se noget faretruende ved, at man tager det lille Skridt at lade den Kreds, Præsten betjener, og som føler Tillid til ham, være med til at yde ham den lille Hjælp og vise, at de holder af ham og sætter Pris paa hans Gerning.

Det er ganske rigtigt, hvad der er blevet sagt her, at Udgifterne ved de Lønninger m. m., der bestemmes i den danske Rigsdag, skal Befolkningen bære. Men der er netop ogsaa i Præstelønningsforslaget visse Undtagelser, som tilkender den lokale Kreds en vis Indflydelse. Det er det, § 14-Bestemmelsen betyder i Loven for Præsterne i København, en Bestemmelse, synes jeg, som indeholder et smukt og godt Princip, og som jeg blot ønsker lettere skulde kunne praktiseres, og som jeg derefter har tilladt mig at foreslaa skulde kunne gælde for københavnske Præster.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Døvstummepræster tror jeg, at det nærmest er et Ulykkestilfælde, at de er gledet ud. Det ser ud til, som det ærede Medlem Hr. Bjerring bemærkede, at der har svævet ret megen Ulykke over dette Lovforslags Affattelse. For mit Vedkommende er jeg meget villig til, at de tre Præster, der gør denne Tjeneste, faar Lov til at gaa ind efter det bestemte Antal Tjenesteaar til første Klasses Lønning, og at dette sættes ind ved Lovforslagets tredie Behandling, og jeg har en Anelse om, at dette vil kunne finde Tilslutning her i dette høje Ting.

Jeg haaber, at jeg hermed har svaret paa det væsentligste af, hvad der er fremført overfor mig. Jeg vil tillade mig indtrængende at henstille, at man overalt i de Kredse i vort Folk, hvor man sætter Pris

paa den danske Folkekirkens Gerning og dens Præsters Tjeneste, vil vise det Maadehold, som ligger i ikke af partitaktiske Grunde at udnytte, hvad der kunde vanskeliggøre deres Gerning, naar det, der foranlediger det, er noget saa beskedent og ringe, som det, der i dette Øjeblik er blevet lagt paa det høje Tings Bord, efter mit Skøn er.

Ordføreren (Henrik Jensen) Jeg forstaar ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Hensigt er med saa stærkt at fremhæve den Uvillie, der skulde være ude i Befolkningen mod at forbedre de daarligt stillede Præsters Lønningsforhold. Det ærede Medlem udtalte, at det vilde uddybe Kløften mellem Hus og Præstegaard. Det er min Opfattelse, at denne Kløft ikke vil blive uddybet, hvis der i det hele taget er nogen, hvad jeg ikke tror der er i de allerfleste Tilfælde. Jeg synes ogsaa, man har Lov til at tage noget indtægt den Udtalelse, der i sin Tid kom fra Landets Menighedsraad, hvorefter man saa godt som enstemmigt ønskede at komme de daarligst lønede Præster til Hjælp. Dersom man i det hele taget vil have, at Præsterne skal staa i et godt Forhold til deres Menigheder, tror jeg ikke, man fremmer dette gode Forhold ved Taler om dem, der blev holdt af det ærede Medlem Hr. Kammersgaard og det ærede Medlem Hr. Bjerring.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou ankede over, at Ordføreren ikke havde læst rigtig Korrektur paa Betænkningen. Det fandt jeg ingen Anledning til. Med Hensyn til den Fejl, man nu paastaar, der er indløbet med Hensyn til det konservative Ændringsforslag angaaende Provsternes pensionsgivende Lønningstillæg, udtalt jeg netop, at der var noget inkonsekvent i dette Ændringsforslag, og maaske det beroede paa en Misforstaaelse; det ærede Medlem maa naturligvis vide, at i det sidste foreløbige Ændringsforslag, vi havde i Udvalget, var netop denne Bestemmelse om Pension til Provsterne ude paa Landet ikke medtaget.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen talte om, at det er et helt nyt Lovforslag, vi nu staar overfor. Det kan man ganske vist gerne sige, det er en helt ny Affattelse; men man kan ikke komme bort fra, at omtrent Halvdelen af Ændringerne i det saakaldte nye Forslag er Ændringer fra det oprindelige Forslag. At der ikke er saa mange Ændringer i det nye Forslag som i det oprindelige, er noget, der følger af sig selv, fordi Vedtagelsen af den store Tjenestemandsløve,